

Список літератури: 1.Ван Хорн Дж. Основы управления финансами: Пер. с англ. Гл. ред. серии Я.В. Соколов. – М.: Финансы и статистика, 2001. – 880 с. 2.Бланк І.О. Інвестиційний менеджмент: Підручник/ І.О.Бланк, Н.М.Гуляєва.-К.: Київ.нац.торг.-екон. ун-т,2003.-398 с. 3.<http://www.finance.org.ua> 4.<http://www.vuzlib.net/>

С.Є. Лошакова, старший викладач, м. Харків, НТУ «ХП»

ВРАХУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РИЗИКУ В ІННОВАЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Суть та значення інноваційного ризику полягає в наявності багатьох аспектів цього явища, а також практично повним його ігноруванням у чинному законодавстві, досить обмеженим застосуванням у реальній економічній практиці й управлінській діяльності. Функціонуванню й розвитку багатьох економічних процесів властиві елементи невизначеності, але в інноваційному розвитку підприємств вони найбільш впливові. Через це виникають ризикові ситуації, які не мають однозначного рішення.

Ризикова ситуація при розробці та впровадженні інновацій на підприємствах пов'язана зі статистичними процесами, її можуть супроводжувати одночасно три умови:

- наявність невизначеності;
- наявність альтернативи - необхідність вибору між двома або декількома можливостями, які виключають одна іншу;
- можливість оцінити ймовірність реалізації кожної з можливостей, які вибираються.

Можна виділити кілька модифікацій інноваційного ризику:

- вибір робиться при наявності альтернативних варіантів інновацій на підставі об'єктивних оцінок імовірності одержання очікуваного результату;
- інноваційне рішення приймається відповідно до суб'єктивних оцінок зазначеної ймовірності;
- беруться до уваги як об'єктивні, так і суб'єктивні оцінки інновації.

Інноваційний ризик виникає як модель зняття суб'єктом невизначеності засобами практичного рішення розбіжності у випадку альтернативного розвитку протилежних тенденцій через конкретні обставини. Існують три основних підходи до цієї проблеми: визначається або суб'єктивна, або об'єктивна, або суб'єктивно-об'єктивна природа ризику. При цьому переважає останній [1].

Ризик пов'язаний з вибором рішення при наявності альтернативи, з розрахунком імовірності одержати очікуваний результат - у цьому його суб'єктивність. Об'єктивність явища ризику проявляється в тім, що вона відбиває реально існуючі в житті явища, процеси, аспекти діяльності людей. Причому ризик існує незалежно від того, усвідомлюють вони його наявність чи ні, ураховують або ігнорують його. Суб'єктивно-об'єктивна природа ризику визначається тим, що він породжується процесами, як суб'єктивного характеру, так і такими, існування яких, зрештою, не залежить від волі й свідомості людей.

Інноваційний ризик пов'язан з фінансуванням і застосуванням науково-технічних новинок. Оскільки витрати й результати науково-технічного прогресу відділені в часі, вони можуть бути передбачені лише з певним наближенням. Інноваційний ризик сприймається як об'єктивна й неминуча реальність. Так, світовий досвід переконує, що частина одержання передбачених результатів на стадії фундаментальних досліджень, як правило, не перевищує 10%. Частина прикладних наукових розробок становить 80% [2]. У розвинених країнах немає випередженого відношення до негативних результатів. Заздалегідь відомо, що навіть в умовах жорстокого відбору, під час якого відкидається 80-90% пропозицій, ті з них, які залишаються й фінансуються за рахунок інноваційних фондів, не всі впроваджуються успішно, 15-30% інноваційних проектів зазнають невдачі [3].

Практика показує, що інноваційний ризик притаманний розвитку підприємств. Тому часто країни прибігають до безоплатного пожертвування дослідницьким організаціям, а венчурні фірми, які практично освоюють нові технології, мають податкові пільги, заохочуються державною допомогою.

Список літератури: 1. *Тэпман Л.Н.* Риски в экономике: Учеб. пособие для вузов / Под ред. проф. В.А. Швандара. – М. ЮНИТИ-ДАНА, 2002. 2. *Хозяйственный риск и методы его измерения.* / Бачкай Т., Месена Д., Мико Д. и др. -М.: Экономика, 1979. - 184 с. 3. *Гранатуров В.М., Шевчук Л.Б.* Ризики підприємницької діяльності: Проблеми аналізу. – К.: Зв'язок, 2000. – 149 с.

М.В. Маслак, аспірантка, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ: ФАКТОРИ ВПЛИВУ

Сучасний розвиток світової економіки визначається рівнем технологічного оновлення базових галузей економіки. Це передбачає зменшення ролі сировинних і низько-технологічних секторів економіки та пріоритетну підтримку високотехнологічних та інноваційних виробництв. У таких умовах моральна застарілість вітчизняного обладнання та незначна частка високих технологій у промисловому виробництві суттєво впливає на зниження рівня міжнародної конкурентоспроможності підприємств провідних галузей національної економіки. В умовах загальної соціально-економічної кризи перед Україною особливо актуальним постає питання активізації трансферу технологій у вітчизняному машинобудівному комплексі. Адже машинобудування — одна із найважливіших галузей національної економіки України, яка визначає стан економічного та технологічного розвитку країни у цілому.

З метою подолання проблем у розвитку трансферу технологій та технологічного переоснащення національної економіки доцільно зосередити увагу на виборі стратегії трансферу технологій [1-3]: комерціалізації вітчизняних винаходів або купівлі успішних технологій за кордоном. На нашу думку, перша стратегія має більші переваги, оскільки спирається на власний науковий потенціал і дозволяє отримувати надприбутки за рахунок унікальності технології на світовому ринку. Проте для її практичної реалізації необхідно розв'язати низку питань, які не дозволяють в існуючих організаційно-економічних умовах успішно втілювати необхідні стратегічні